

Michelisz József versei

A varázscilinder

A Nagy Cirkuszban a minap
bűvész zárta a sort,
elém dobta cilinderét,
mielőtt meghajolt.
Elkaptam, futottam haza,
lássuk, mit rejt e mély
kalpag, benn' mi moco-rog?
Nyúl lesz az! Jujj, egér!
Hopp, a güzü sparthertba be
s megint ki! Messze jár.
Míg kergetem, cilinderem
táltos mént produkál.
Toporzékol, nyerít, de már
ki látott ily csodát,
tigris születik, elefánt
s egy orrszarvú – nahát!
Mi jöhet még? Hű, keselyű!
Oroszlán, róka, gém,
strucc, zebra, menyét és hiúz
egymás hátán-hegyén!
Párducom van! Rozmárom is!
Gágog a gácsér bácsi...
Ez sok! Varázsigét hamar!
Abrak a babra – ácsi!
Pár angolna kicsúszott még,
majommal, bölénnyel vegyest.
Állatkertem holnap megnyitom,
a belépés ingyenes.

(Áts Erika fordítása)

Évszakok

Ája, popája,
a tavasz oly friss,
a szabadban túrázunk,
még horgászunk is.

Ája, popája,
a nyár forrón hevít,
jót fürdünk a tóban
majd nyalunk egy fagyit.

Ája, popája,
az ős esős olykor,
kell hát egy ernyő –
a pincében must forr.

Ája, popája,
tél csendje is öröm.
Kinn hó hull, benn tűz ég
s a Jézuska jön.

Michelisz József magyarországi német költő
Zauberhut / Varázscilinder című, 2008-ban megjelent,
kétnyelvű verseskötetéből válogattunk.

Megfejtések:

Titkosírás: A véletlen a buták istene. • A sürgős levelet lassan írd meg! • Az idő a düh orvossága. • Aki nem tisztítja ablakát, mindig piszkos járdára lát. • Amitől félsz, az fogva tart. • A görbe fa is ad árnyékot. • Ami nincs, annak neve sincs.

Képrejtvények: 1. kutja • 2. gulyásleves

Betűhalmaz: „népek hazája, nagyvilág” (Vörösmarty: Szózat)

Betűkről betűkre: „már összefogni?” (Ady: Magyar jakobinus dala)

Szudoku: 1868

Tavaszi

Már süt a nap,
a rét is sarjad,
zöld a mező
s kék ibolya nő.

Egy patak fut el,
a juhász figyel:
a falu hangos,
az ember szorgos.

Traktor hangja zeng,
megtörik a csend,
az erdőből hallható,
hogyan rigó a hangadó.

Ott messze egy fa,
lombját alig láttatja,
de illatot már ont,
szellő szírmot bont.

A természet friss,
a messzi róna is.
Tavasztündér integet –
eljön hát a kikelet.

Hamarosan itt a húsvét,
gyermek készíti fészket,
egy nyuszi szórja szét
az ajándék örömet.

Sárkánykaland

Ünnepnapként telt a tegnap,
– a postás hozott ajándékot –
jó annak ki csomagot kap
s benne sárkány-pillangót.
Másnap sárkányt eregettem,
megcsodáltam, ahogy suhant,
de pofont kaptam, mert elestem,
s mert az a virágokra zuhant.
A szél aztán ismét felkapta,
a nagy toronyig szállt és onnét
gúnyosan nézett le, ebadta,
mintha csak féreg volnék.

„Hogy érzed ott fenn magad?
És gömbölyű a világ?
Mi történik alattad?
Hát meséld el, mi újság?”

„Patakot látok, ott galamb száll,
a közelben rét zöldell,
egy parasztudvarban Erzszi áll
meg szénapajta nagy tetővel.
Ma új babával játszik Erzszi,
– oly csodálatos a látvány –
finom leveskét ad neki,
s gyöngyhaját fésüli a lány.
De jaj, most feléje fut egy bősziült kecske,
s a kislányt majdnem felöklelve
széttör babát, bölcsőt, fésűt,
majd célba veszi kinn a rézsút.

Az udvar hangos: a kutya vonyít,
a kútnál tompán bög a tehén,
a ló ma szánt, így nem lát semmit,
ám macska nyávog a fa tetején.
Vén kakas szól a kerítésen,
a vízparton csak liba-szitok,
disznó rőfög, majd túr merészen,
Erzsike meg sírva szípig.

Most viharos szél kerekedik,
a zsineg szakad – Ó, de nagy kár! –
a sárkány elszáll, hogy emelkedik,
s vele versenyre kel sok madár.
Egyre jobban távolodik,
még akkora, mint egy pléhfazék,
később játékvödörnek látszik,
majd egy tűfejnyi marad még.
Már csak fényt látni a felhőkből,
– majd megáll a józan ész –
végleg eltűnik a szem elől
és a messzi végtelenbe vész.

Ekkor aztán sírni kezdtem,
mert álmomból felébredtem –
a sárkány ott volt az ágyam felett,
hát aludtam tovább és álmodtam szépeket.